Lietas Nr. A420245525
A42-00399-26/36
ECLI:LV:ADRJJTN:2026:0326.A420245525.8.S

Administratīvā rajona tiesa

Jelgavas tiesu nams

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Jelgavā 2026. gada 26. martā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā: tiesnese Sanita Ozola,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc pieteicēja /Persona A/ pieteikuma par Kurzemes rajona tiesas 2025. gada 7. februāra lēmuma daļā par maksas par informācijas sniegšanu pieprasīšanu atzīšanu par prettiesisku un mantisko zaudējumu un nemantiskā kaitējuma atlīdzinājuma noteikšanu, un par pienākuma uzlikšanu izsniegt 2025. gada 7. janvāra videokonferences protokolu un audioierakstu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs ar 2024. gada 27. novembra informācijas pieprasījumu vērsās Kurzemes rajona tiesā, lūdzot izsniegt kriminālprocesa materiālu kopijas un atbrīvot pieteicēju no maksas par krimināllietas materiālu kopiju izgatavošanu.

2025. gada 7. janvārī notika videokonference starp Kurzemes rajona tiesu un /Nosaukums A/cietumu, lai izlemtu jautājumu par krimināllietas materiālu kopiju izsniegšanu.

Ar Kurzemes rajona tiesas 2025. gada 7. februāra lēmumu, piemērojot 50 % atbrīvojumu no maksas par dokumentu kopiju izgatavošanu, nolemts izsniegt pieteicējam krimināllietas materiālu kopijas.

Pieteicējs papildus vērsās Kurzemes rajona tiesā, lūdzot viņam nosūtīt 2025. gada 7. janvāra *tiesas sēdes* (videokonferences) protokolu un audioierakstu.

Ar Kurzemes rajona tiesas 2025. gada 13. marta vēstuli atteikts apmierināt pieteicēja lūgumu, norādot, ka nav notikusi tiesas sēde, bet gan notikusi videokonference.

[2] Pieteicējs apstrīdēja Kurzemes rajona tiesas rīcību, izsniedzot krimināllietas materiālu kopijas par maksu un neizsniedzot tiesas sēdes protokolu un audioierakstu, Tieslietu ministrijā (turpmāk – ministrija), lūdzot noteikt arī mantisko zaudējumu 51,29 *euro* un nemantiskā kaitējuma 30 000 *euro* atlīdzinājumu.

Ar ministrijas 2025. gada 30. aprīļa lēmumu Nr. 1-24/1330 (atbildes veidā) pieteicējam norādīts, ka konkrētajā gadījumā Kurzemes rajona tiesa, izsniedzot vai atsakoties izsniegt krimināllietas materiālus, nerīkojās kā iestāde saskaņā ar Informācijas atklātības likumu, bet rīkojas konkrētā procesa ietvaros, piemērojot procesuālo likumu. Tāpēc tiesas rīcība krimināllietas materiālu izsniegšanas jautājumā šajā gadījumā nav apstrīdama ministrijā saskaņā ar likuma "Par tiesu varu" $28.^5$ panta nosacījumiem. Ministrija arī nekonstatēja pamatu apmierināt pārējos pieteicēja lūgumus.

[3] Pieteicējs Administratīvajā rajona tiesā iesniedza pieteikumu par Kurzemes rajona tiesas 2025. gada 7. februāra lēmuma daļā par maksas par informācijas sniegšanu pieprasīšanu atzīšanu par prettiesisku; par pienākuma uzlikšanu izsniegt 2025. gada 7. janvāra videokonferences protokolu un audioierakstu; un mantisko zaudējumu un nemantiskā kaitējuma atlīdzinājuma noteikšanu. Pieteikums un tā papildinājums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Pieteicējs uzskata, ka Kurzemes rajona tiesa nepamatoti pieprasījusi samaksu par krimināllietas materiālu kopiju izgatavošanu.

[3.2] Pieteicējs norāda, ka 2025. gada 7. janvārī notika procesuāla darbība videokonferences režīmā, kuras laikā viņš sniedza savu viedokli par izskatāmo jautājumu. Pieteicējs uzskata, ka šī darbība notikusi kriminālprocesa ietvaros, līdz ar to tā ir uzskatāma par procesuālu darbību un saskaņā ar kriminālprocesa regulējumu šāda procesuāla darbība bija jāfiksē protokolā un audioierakstā. Kurzemes rajona tiesa nepamatoti nav izsniegusi šos materiālus vai, iespējams, tos slēpj.

[3.3] Saistībā ar minēto Kurzemes rajona tiesas rīcību pieteicējs lūdz atlīdzināt mantiskos zaudējumus, kas radušies, samaksājot par krimināllietas materiālu kopiju izsniegšanu – 51,29 *euro* un par pasta pakalpojumiem, nosūtot apstrīdēšanas iesniegumu ministrijai, – 4,60 *euro*.

[3.4] Pieteicējs uzskata, ka Kurzemes rajona tiesas rīcība viņam radījusi nemantisko kaitējumu. Pieteicējs norāda, ka Kurzemes rajona tiesas (tiesneša) rīcība viņam radījusi būtisku emocionālu pārdzīvojumu un negatīvi ietekmējusi veselības stāvokli; arī administratīvā procesa gaitā piedzīvotais stress esot negatīvi ietekmējis veselības stāvokli. Šādu seku dēļ pieteicējam esot nodarīts sevišķi smags nemantiskais kaitējums, kas atlīdzināms 30 000 *euro* apmērā.

Tāpat pieteicējs norāda uz pieļautu diskriminācijas aizlieguma pārkāpumu, kā rezultātā ir aizskarts pieteicēja gods un cieņa.

[3.5] Pieteicējs norāda, ka ministrija nav ievērojusi Iesniegumu likumā noteikto termiņu, jo atbilde neesot sniegta viena mēneša laikā no iesnieguma saņemšanas dienas.

[4] Ministrija rakstveida paskaidrojumos par pieteikumu norāda, ka atzīst prasījumu daļā par Kurzemes rajona tiesas 2025. gada 7. februāra lēmuma daļā par maksas pieprasīšanu atzīšanu par prettiesisku un mantisko zaudējumu atlīdzinājuma noteikšanu, bet pieteikumu pārējā daļā neatzīst un lūdz to noraidīt. Paskaidrojumos norādīts turpmāk minētais.

[4.1] Ministrija atzīst, ka Kurzemes rajona tiesa, pieņemot 2025. gada 7. februāra lēmumu, ir piemērojusi tādas tiesiskās sekas, kas normatīvajos aktos nav paredzētas. Ministru kabineta 2013. gada 19. februāra noteikumos Nr. 96 "Noteikumi par tiesas sniegtajiem maksas pakalpojumiem" nav paredzēta iespēja personu daļēji atbrīvot no samaksas, ja persona atbilst minētajos noteikumos paredzētajiem kritērijiem.

Ministrija norāda, ka pieteicējs ir pensionārs un viņa pensijas apmērs informācijas pieprasīšanas laikā bija 232,97 *euro*, kas nepārsniedz valstī noteikto minimālo mēneša darba algu. Šādos apstākļos tiesai bija pamats pieteicēju pilnībā atbrīvot no maksas par tiesas sniegtajiem maksas pakalpojumiem. Tādēļ ministrija atzīst pieteikumu daļā par Kurzemes rajona tiesas lēmuma atzīšanu par prettiesisku.

[4.2] Ministrija norāda, ka saistībā ar minēto Kurzemes rajona tiesas lēmumu pieteicējam ir radušies mantiskie zaudējumi, kurus apliecina lietas materiāli. Pieteicējs ir samaksājis 51,29 *euro* par krimināllietas materiālu kopiju izgatavošanu un 4,60 *euro* par pasta pakalpojumiem, nosūtot apstrīdēšanas iesniegumu ministrijai. Līdz ar to ministrija atzīst, ka pieteicējam ir radušies zaudējumi 55,89 *euro* apmērā, un uzskata, ka to atlīdzināšana atjaunos pieteicēja iepriekšējo tiesisko stāvokli.

[4.3] Ministrija nepiekrīt pieteicēja prasījumam par nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanu. Ministrija norāda, ka pieteicējs nav norādījis konkrētas nelabvēlīgas nemantiskas sekas, kas būtu radušās tieši Kurzemes rajona tiesas lēmuma dēļ. Turklāt iepriekšējais tiesiskais stāvoklis tiks pilnībā atjaunots, atlīdzinot pieteicējam mantiskos zaudējumus, tādēļ nav pamata noteikt papildu atlīdzinājumu naudā. Ministrija arī uzskata, ka pieteicēja veselības stāvokļa pasliktināšanās un paaugstināts asinsspiediens nav pierādīti kā tiešā cēloņsakarībā ar Kurzemes rajona tiesas lēmumu.

[4.4] Ministrija paskaidro, ka 2025. gada 7. janvārī nav notikusi tiesas sēde, bet gan videokonference, kuras rezultātā nav izveidots tiesas sēdes protokols vai audioieraksts. Tādēļ nepastāv dokumentēta informācija, kuru pieteicējam būtu iespējams izsniegt, un attiecīgi nepastāv pamats uzlikt Kurzemes rajona tiesai pienākumu izsniegt šādu informāciju.

[4.5] Ministrija norāda, ka pieteicēja apstrīdēšanas iesniegums ministrijā tika saņemts 2025. gada 1. aprīlī, un tas bija jāizskata viena mēneša laikā. Ministrijas lēmums tika parakstīts 2025. gada 30. aprīlī, tādēļ apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanas termiņš ir ievērots.

Motīvu daļa

[5] Lietā pastāv strīds, vai Kurzemes rajona tiesa ar 2025. gada 7. februāra lēmumu pamatoti pieprasīja no pieteicēja samaksu par krimināllietas materiālu kopiju izgatavošanu un vai saistībā ar šo lēmumu pieteicējam ir nodarīti mantiskie zaudējumi un nemantiskais kaitējums. Tāpat tiesai jāvērtē, vai pieteicējam ir tiesības saņemt 2025. gada 7. janvāra videokonferences protokolu un audioierakstu, un vai pastāv pamats uzlikt iestādei pienākumu šādu informāciju izsniegt.

Par maksas pieprasīšanu

[6] Ministrija rakstveida paskaidrojumā norāda, ka tā atzīst pieteikumu daļā par Kurzemes rajona tiesas 2025. gada 7. februāra lēmuma daļā par maksas par krimināllietas materiālu kopiju izgatavošanu pieprasīšanu atzīšanu par prettiesisku un mantisko zaudējumu atlīdzinājuma 55,89 *euro* noteikšanu.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 251. panta piektās daļas pēdējo teikumu, ja atbildētājs pieteikumu atzīst, sprieduma motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz piemērotajām tiesību normām.

No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs vērsās Kurzemes rajona tiesā ar informācijas pieprasījumu, lūdzot izsniegt krimināllietas materiālu kopijas un atbrīvot viņu no maksas par kopiju izgatavošanu. Ar Kurzemes rajona tiesas 2025. gada 7. februāra lēmumu pieteicējam tika piemērots 50 % atbrīvojums no maksas par kopiju izgatavošanu.

Lietas materiālos esošā informācija liecina, ka pieteicējs ir pensionārs un viņa valsts vecuma pensijas apmērs informācijas pieprasījuma iesniegšanas laikā bija 232,97 *euro*. Savukārt valstī noteiktā minimālā mēneša darba alga attiecīgajā periodā bija 700 *euro*.

Ministru kabineta 2013. gada 19. februāra noteikumu Nr. 96 “Noteikumi par tiesas sniegtajiem maksas pakalpojumiem” 5. punkts paredz gadījumus, kad persona ir atbrīvota no maksas par tiesas sniegtajiem maksas pakalpojumiem, tostarp pensionārs, kura pensijas apmērs nepārsniedz valstī noteikto minimālo algu (*5.1.3. apakšpunkts*). Ņemot vērā pieteicēja sociālo statusu un ienākumu apmēru, kas nepārsniedz valstī noteikto minimālo mēneša darba algu, Kurzemes rajona tiesai bija pamats izvērtēt pilnīgas atbrīvošanas no maksas piemērošanu.

Tiesa pievienojas ministrijas paskaidrojumos izteiktajam secinājumam, ka konkrētajā gadījumā, pieprasot samaksu par krimināllietas materiālu kopiju izgatavošanu, Kurzemes rajona tiesa piemērojusi tādas tiesiskās sekas, kurām nav pietiekama pamata piemērojamajā tiesiskajā regulējumā. Līdz ar to Kurzemes rajona tiesas 2025. gada 7. februāra lēmums daļā par maksas pieprasīšanu nav atbilstošs tiesību normām. Tādēļ pieteikums šajā daļā ir apmierināms.

Par mantisko zaudējumu atlīdzināšanu

[7] Tiesa konstatē, ka pieteicējs ir samaksājis par krimināllietas materiālu kopiju izgatavošanu 51,29 *euro*, kā arī 4,60 *euro* par pasta pakalpojumiem (pastmarku vērtība uz aploksnes), nosūtot apstrīdēšanas iesniegumu ministrijai. Minētie izdevumi radušies saistībā ar Kurzemes rajona tiesas 2025. gada 7. februāra lēmumu daļā par maksas pieprasīšanu, kuru tiesa šajā spriedumā atzinusi par prettiesisku. Līdz ar to pastāv cēloņsakarība starp prettiesisko administratīvo aktu (tā nosacījumu) un pieteicējam radušajiem izdevumiem.

Administratīvā procesa likuma 92. pants un Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma (turpmāk – Atlīdzināšanas likums) 1. pants paredz, ka personai ir tiesības uz mantisko zaudējumu atlīdzināšanu, ja tie radušies iestādes prettiesiskas rīcības rezultātā.

No lietas materiāliem izriet, ka pieteicēja samaksātā summa par krimināllietas materiālu kopiju izgatavošanu un pasta izdevumiem ir faktiski radušies un dokumentāri pamatoti izdevumi.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka pieteicējam atlīdzināmi mantiskie zaudējumi 55,89 *euro* apmērā.

Par nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanu

[8] Pieteicējs lūdz noteikt nemantiskā kaitējuma atlīdzinājumu 30 000 *euro*, norādot, ka Kurzemes rajona tiesas rīcība viņam radījusi pazemojumu un negatīvi ietekmējusi viņa veselības stāvokli.

Saskaņā ar Atlīdzināšanas likuma 8. pantu nemantiskais kaitējums atlīdzināms gadījumos, kad iestādes prettiesiskas rīcības rezultātā personai nodarītas nelabvēlīgas nemantiskas sekas, piemēram, dzīvības, veselības, brīvības, goda un cieņas, personiskā vai ģimenes noslēpuma, citu nemantisko tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārums. Atbilstoši Atlīdzināšanas likuma 6. pantam, lai noteiktu nemantiskā kaitējuma atlīdzinājumu, konstatējams ne vien iestādes rīcības prettiesiskums, bet arī nelabvēlīgu seku esība un cēloņsakarība starp prettiesisko rīcību un šīm sekām. Tas nozīmē, lai konstatētu pamatu nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanai, tiesai jākonstatē trīs priekšnoteikumi – iestādes rīcības prettiesiskums, nelabvēlīgu nemantisku seku esība un cēloņsakarība starp šo rīcību un minētajām sekām.

Tiesa ir atzinusi Kurzemes rajona tiesas 2025. gada 7. februāra lēmumu daļā par maksas pieprasīšanu par prettiesisku. Tomēr pats par sevi administratīvā akta nosacījuma prettiesiskums nenozīmē, ka personai automātiski ir nodarīts atlīdzināms nemantiskais kaitējums.

No Atlīdzināšanas likuma 14. panta izriet, ka nemantiskais kaitējums šā likuma izpratnē ir ar iestādes prettiesisku rīcību nodarīts personas nemantisko tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārums un tā rezultātā radušās nelabvēlīgas nemantiskas sekas. Nosakot nemantiskā kaitējuma atlīdzinājumu, vērtējams aizskarto tiesību nozīmīgums, aizskāruma smagums un citi konkrētā gadījuma apstākļi, savukārt kaitējums atlīdzināms, *vispirms atjaunojot iepriekšējo stāvokli*, bet, ja tas nav iespējams vai nav pietiekami, – ar atvainošanos vai naudas atlīdzību.

Lemjot par seku novēršanu, tiesai ir jāvērtē, vai tas konkrētajā gadījumā ir tiesiski un faktiski iespējams. Līdz ar to zaudējumu vai kaitējuma atlīdzināšana parasti ir tāds tiesību aizskāruma novēršanas līdzeklis, kuru pielieto, kad faktiska situācijas labošana, novēršot administratīvā akta izpildes vai faktiskās rīcības sekas, nav iespējama (*Senāta 2018. gada 9. marta spriedums lietā Nr. SKA-291/2018, A420193115*).

Izskatāmajā gadījumā pieteicēja tiesiskais stāvoklis tiek atjaunots, atlīdzinot viņam radušos mantiskos zaudējumus, kas radušies prettiesiskas maksas pieprasīšanas rezultātā. Savukārt lietā nav konstatējamas tādas nelabvēlīgas nemantiskas sekas, kas būtu atlīdzināmas Atlīdzināšanas likuma izpratnē.

[9] Savukārt no pieteicēja norādītajiem apstākļiem par veselības stāvokļa pasliktināšanos nav konstatējams pietiekams pamats secināt, ka pieteicēja norādītās sekas būtu tiešā cēloņsakarībā ar iestādes prettiesisko rīcību, jo pieteicējs nav iesniedzis objektīvus pierādījumus, kas šādu saikni apstiprinātu. Proti, starp pieteicēja norādīto veselības stāvokļa epizodi 2025. gada 18. jūlijā un Kurzemes rajona tiesas 2025. gada 7. februāra lēmumu daļā par maksas pieprasīšanu (un 2025. gada 7. janvāra videokonferenci) nav konstatējama cēloņsakarība. Minētais veselības stāvoklis konstatēts vairākus mēnešus pēc attiecīgā lēmuma pieņemšanas, turklāt pieteicējs nav iesniedzis medicīniskus pierādījumus, kas apliecinātu, ka šāds veselības stāvoklis radies tieši iestādes rīcības rezultātā. Pieteicēja norādītais uz veselības pasliktināšanos un tā iespējamā saistība tiek pamatota vienīgi ar emocionālu un subjektīvu pieņēmumu, kas nav medicīniski vai citādi pierādīts.

Tas pats attiecas uz pieteicēja norādīto par iespējamu diskrimināciju, kā arī goda un cieņas aizskārumu. Pieteicējs nav konkrēti norādījis, ar kurām citām personām viņš sevi salīdzina vai kādā veidā viņam būtu piemērota atšķirīga attieksme salīdzinājumā ar citām līdzīgā situācijā esošām personām. Tāpat lietā nav konstatējami tādi iestādes izteikumi vai rīcība, kas objektīvi varētu aizskart pieteicēja reputāciju vai pašcieņu, vērtējot to no citu personu skatupunkta. Pieteicēja subjektīvs vērtējums pats par sevi nenozīmē goda un cieņas aizskārumu, kas apliecinātu nemantiska kaitējuma esību Atlīdzināšanas likuma izpratnē.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka izskatāmajā lietā nav pamata noteikt pieteicējam nemantiskā kaitējuma atlīdzinājumu.

Par videokonferences protokola un audioieraksta izsniegšanu

[10] Pieteicējs lūdz uzlikt iestādei pienākumu izsniegt 2025. gada 7. janvāra videokonferences protokolu un audioierakstu, norādot, ka minētā videokonference notikusi kriminālprocesa ietvaros un līdz ar to šāda procesuāla darbība (tiesas sēde) bija jāfiksē.

Tiesai turpmāk jāizvērtē, vai iestādes rīcībā pastāv pieteicēja pieprasītā informācija.

No lietas materiāliem izriet, ka 2025. gada 7. janvārī starp Kurzemes rajona tiesu un ieslodzījuma vietu tika organizēta videokonference, lai izlemtu jautājumu par krimināllietas materiālu kopiju izsniegšanu pieteicējam. Kurzemes rajona tiesa 2025. gada 13. marta vēstulē un ministrija paskaidrojumos norādījusi, ka šajā gadījumā nav notikusi tiesas sēde, bet gan videokonference, par kuras norisi netika sastādīts protokols un netika veikts audioieraksts.

Vispirms norādāms, ka tiesas ir tādas iestādes, kuru primārais uzdevums ir tiesas spriešana, tātad darbība tiesu varas jomā, nevis valsts pārvaldes jomā. Savukārt situācijā, kad persona vēršas ar iesniegumu pie tiesas priekšsēdētāja, ir jānošķir, vai iesniegums ir vērsts uz tiesas spriešanas funkciju vai uz tiesas kā iestādes darbības un pārvaldes jautājumiem (*Senāta 2025. gada 30. aprīļa lēmuma lietā Nr. SKA-532/2025, 680055824, 5. punkts*).

Izskatāmajā gadījumā pieteicējs bija vērsies Kurzemes rajona tiesā kā iestādē saistībā ar valsts pārvaldes jautājumu – ar informācijas pieprasījumu likuma "Par tiesu varu" $28.^{3}$ panta pirmās daļas un $28.^{4}$ panta, un Informācijas atklātības likuma izpratnē (skat. *Senāta lēmuma šajā lietā 9. punktu*). No minētā izriet, ka pieteicēja iesniegums

informācijas pieejamības jautājumā nebija izskatāms Kriminālprocesa likumā noteiktā regulējuma ietvaros, kas noteic krimināltiesisko attiecību noregulējumu.

Tādējādi pieteicēja atsaukšanās uz Kriminālprocesa likuma normām par procesuālo darbību fiksēšanu nav attiecināma uz izskatāmo situāciju. Turklāt no lietas materiāliem neizriet, ka 2025. gada 7. janvāra videokonference būtu fiksēta protokolā vai audioierakstā.

Administratīvā procesa ietvaros tiesa var uzlikt iestādei pienākumu izdot informāciju vai dokumentu tikai tad, ja šāda informācija iestādes rīcībā faktiski pastāv vai atbilstoši tiesību normu prasībām iestādei šo informāciju būtu vajadzējis dokumentēt (radīt) (*Senāta 2019. gada 18. decembra sprieduma lietā Nr. SKA-482/2019, A420187717, 7. punkts*). Tiesa nevar uzlikt iestādei pienākumu izsniegt dokumentu vai informāciju, kas nav radīta vai iestādes rīcībā neatrodas. Līdz ar to tiesa secina, ka nepastāv informācija vai dokuments, kuru iestādei būtu iespējams izsniegt pieteicējam.

Attiecīgi pieteikums daļā par pienākuma uzlikšanu izsniegt 2025. gada 7. janvāra videokonferences protokolu un audioierakstu ir noraidāms.

[11] Citu pieteicēja norādīto apgalvojumu par to, kā izpaudies pieteicēja tiesību aizskārums, piemēram, plaši izklāstītā tiesību teorija par spīdzināšanas un pazemojošas attieksmes nepieļaušanu pret ieslodzītajām personām, nesasaistot to ar konkrētās lietas apstākļiem, detalizēts izvērtējums nav lietderīgs, jo tam nav ietekmes uz lietas iznākumu.

Tas pats attiecināms uz pieteicēja vēlāk tikai tiesai norādītajiem apstākļiem par videokonferences norisi un savu procesuālo tiesību izmantošanu, apstrīdot un pārsūdzot iestādes lēmumus, kas, pieteicēja vārdiem, viņam sagādājis spēcīgas garīgās ciešanas un pazemojuma sajūtu. Tiesu praksē konsekventi atzīts, ka neērtības, kas rodas dēļ tā, ka prettiesisks lēmums jāapstrīd augstākā iestādē vai jāpārsūdz tiesā, pašas par sevi nerada [..] kaitējumu. Tādi apstākļi kā nepieciešamība ar iesniegumiem vērsties institūcijās un tiesā nav uzskatāmi par [..] ciešanas radošiem, jo administratīvā akta vai faktiskās rīcības apstrīdēšana un pārsūdzēšana ir tiesību normās paredzēts privātpersonu tiesību aizsardzības mehānisms, kas pats par sevi nav uzskatāms par pazemojošu un morālas ciešanas izraisošu (*Senāta 2009. gada 18. jūnija sprieduma lietā Nr. SKA-229/2009 9. punkts; 2008. gada 28. februāra sprieduma lietā Nr. SKA-45/2008 (skat. apgabaltiesas motīvu atreferējumu 5.3. punktu*). No minētā izriet, ka likumā noteikto materiālo un procesuālo tiesību izmantošana nav uzskatāma par personas tiesību aizskārumu.

[12] Vienlaikus no lietas materiāliem izriet, ka pieteicēja apstrīdēšanas iesniegums ir izskatīts normatīvajos aktos noteiktajā termiņā, un pretējais pieteikumā nav pamatots, līdz ar to arī šajā aspektā iestādes rīcībā pārkāpumi nav konstatējami.

[13] Pastāvot šādiem lietā konstatētajiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka pieteicēja pieteikums ir apmierināms daļā.

[14] Ņemot vērā, ka pieteikums daļā ir apmierināms, saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126. panta pirmo daļu no atbildētājas par labu pieteicējam ir piespriežama viņa samaksātā valsts nodeva 30 *euro*.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013. gada 12. februāra noteikumu Nr. 85 "Kārtība, kādā administratīvajā lietā iemaksā, atmaksā un atlīdzina valsts nodevu un iemaksā un atmaksā drošības naudu" 13.–14. punktu valsts nodevu atlīdzina no tās iestādes budžeta līdzekļiem, kura attiecīgajā administratīvajā lietā bijusi pieaicināta atbildētāja pusē, mēneša laikā pēc pieteicēja iesnieguma saņemšanas iestādē.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126. panta pirmo daļu, 246.–251. pantu, 253. panta ceturto un piekto daļu, 329. panta pirmo daļu, 331. panta pirmo daļu un Informācijas atklātības likuma 15. panta otro daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt /Persona A/ pieteikumu daļā;

atzīt par prettiesisku Kurzemes rajona tiesas 2025. gada 7. februāra lēmumu daļā par maksas par informācijas sniegšanu pieprasīšanu un mantisko zaudējumu atlīdzinājumu 55,89 *euro*;

uzdot Latvijas Republikai (Tieslietu ministrijai) izmaksāt /Persona A/ mantiskā zaudējumaatlīdzinājumu 55,89 *euro* (piecdesmit pieci *euro*, 89 centi);

noraidīt /Persona A/ pieteikumu pārējā daļā par nemantiskā kaitējuma atlīdzinājuma noteikšanu un par pienākuma uzlikšanu izsniegt 2025. gada 7. janvāra videokonferences protokolu un audioierakstu;

piespriest no Latvijas Republikas (Tieslietu ministrijas) par labu /Persona A/ (personas kods /Personas kods A/) viņa samaksāto valsts nodevu 30*euro* (trīsdesmit *euro*).

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnese S. Ozola